

výtěžek prodeje. Žaloba na dráhu o náhradu škody byla zamítnuta soudy všech tří stolic. Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Mylný jest názor, že, když zásilka byla adresována k ponechání na dráze na přihlášku (bahnlagernd, restante nádraží), byla dráha povinná, ponechati ji na skladě tak dlouho, pokud se adresát nepřihlásí. Takové adresování má podle železničního dopravního řádu jenom ten význam, že železnice není povinná, příjemci zaslati zprávu o příchodu zboží (§ 75/5), a že lhůta pro odebrání zboží příjemcem počíná přichystáním zboží (§ 80/3). Žalobce byl povinen, starati se sám o to, kdy zásilka došla do Prahy, a odebrati ji v tarifní lhůtě tří dnů od přichystání. Když tak neučinil, byla železnice nejenom oprávněna, nýbrž i povinná, postupovati podle Šu 81 žel. dopr. ř., což také učinila. Dovolatel rozeznává mezi oprávněním železnice, vzíti nebo dáti nedoručitelné zboží na sklad dle třetího odstavce Šu 81 žel. dopr. ř. a zboží prodati dle čtvrtého odstavce téhož předpisu, domnívaje se, že se obě oprávnění na vzájem vylučují. I tento názor jest nesprávný. Obě uvedená oprávnění trvají podle doslovu i smyslu zákona vedle sebe, ovšem každé z nich za podmínek dopravním řádem stanovených. Převzetí zboží na sklad nemůže trvati po dobu neomezenou; nejen nárok dráha na zaplacení dovozného a ostatních poplatků, nýbrž i předepsaná pečlivost řádného obchodníka vyžadují nutně, aby bylo skončeno po přiměřené době prodejem zboží. Podle všeobecného předpisu čl. 407 obch. zák. o smlouvě nákladní může soud na návrh účastníků naříditi, by nedoručitelné zboží bylo uloženo ve veřejném skladišti neb u třetí osoby a aby buď všechno neb částečně bylo za účelem zaplacení dovozného a ostatních nároků povozníkových veřejně prodáno. Prodej jest přípustný kdykoliv; k jeho povolení stačí nárok na zaplacení povozníkového. Železniční dopravní řád ustanovuje v té příčině odchylně jenom, že železnice může zboží prodati sama, a ukládá jí s určitými výjimkami lhůt kratších, aby s prodejem vyčkala čtyři neděle od uplynutí odběrné lhůty. Tato lhůta byla železnicí netoliko dodržena, nýbrž daleko, totiž na pět a půl měsíců, prodloužena. Zásilka byla prodána úplně podle předpisů železničního dopravního řádu.

Čís. 4032.

§ 234 ex. ř. vylučuje rekurs toliko ohledně námitek, které lze uplatňovati odporem, nikoli však v případech, kde příkázání pohledávky z rozvrhové podstaty odporuje buď velicím zákonným předpisům, nebo rozvrhovým zásadám §§ 216 a 217 ex. ř., pokud se týče jiným předpisům zákonným, pokud nejsou to zásady (předpisy) velicí, nýbrž dispositivní.

(Rozh. ze dne 1. července 1924, R II 231/24.)

Na nemovitosti, prodané v exekuční dražbě, vázlo zástavní právo pro úvěrní pohledávku Ferdinanda B-ho do výše 18.000 Kč. E x e k u č -

n í s o u d přikázal na tuto pohledávku kromě 18.000 Kč jistiny ještě dále úroky a útraty úhrnem 3.418 Kč. K rekursu vymáhajícího věřitele r e k u r s n í s o u d přikázal na onu pohledávku pouze 18.000 Kč.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu Ferdinanda B-ho.

D ů v o d y:

Účastník, který byl při rozvrhovém roku a mohl při něm odporem uplatňovati námitky proti přikázání některé pohledávky z rozvrhové podstaty, ale neučinil toho, nemůže ovšem podle druhé věty prvního odstavce Šu 234 ex. ř. uplatňovati tyto námitky rekusem do rozvrhového usnesení, ale o takový případ zde nejde a v dovolacím rekursu jest mylně předpokládán opak. Ustanovení Šu 234 ex. ř. vylučuje rekursu toliko v případě námitek takových, které lze uplatňovati odporem, nikoli však v případech, když přikázání pohledávky z rozvrhové podstaty odporuje buď velicím zákonným předpisům, nebo když odporuje rozvrhovým zásadám §§ 216 a 217 ex. ř., pokud se týče jiným předpisům zákonným, pokud nejsou to zásady (předpisy) velicí, nýbrž dispoziční, aniž dotyčné soudní rozhodnutí se opírá o dohodu stran (účastníků) podle druhého odstavce Šu 214 ex. ř. V těchto případech musí podle druhého odstavce Šu 214 ex. ř. býti o otázce přikázání pohledávky, o kterou jde, rozhodnuto soudem výhradně jen tak, jak to dotyčný zákonný předpis nařizuje, bez ohledu na to, zdali odpor byl při rozvrhovém roku vznesen čili nic. Přikázání pohledávky úroků a útrat, účtovaných Ferdinandem B-em ve výši 3240 Kč a 178 Kč, úhrnem 3418 Kč, mimo kapitál 18.000 Kč, pro nějž jest právo zástavní zapsáno v pozemkové knize, tedy mimo rámec úvěrní pohledávky, pojištěné knihovním právem zástavním jen do výše 18.000 Kč, odporuje předpisu Šu 14 knih. zákona, rovněž předpisům Šu 216 čís. 4 a § 224 ex. ř.; podle uvedených zákonných předpisů lze totiž pohledávku, vzešlou z poskytnutého úvěru, včetně úrokův i útrat, přikázati z rozvrhové podstaty jen do té výše, do které jest úvěrní pohledávka zástavním právem pojištěna, tudíž úvěrovou pohledávku Ferdinanda B-a s úroky i útratami jen do výše 18.000 Kč. Z toho plyne, že soudce první stolice neprávem vzal ve svém rozvrhovém usnesení zřetel na úrokovou a útratovou pohledávku tohoto věřitele mimo částku 18.000 Kč přikázanou na jeho pohledávku kapitálovou. Vymáhající věřitelka byla proto podle Šu 65 ex. ř. oprávněna k rekursu proti tomuto rozhodnutí soudce první stolice, ač ani ona, ani žádný z ostatních účastníků nevznesl při rozvrhovém roku odporu proti přikázání úrokův a útrat Ferdinanda B-ho mimo kapitálovou pohledávku 18.000 Kč další částkou 3418 Kč; přípustnost k rekursu vymáhající věřitelky nebyla omezena ustanoveními Šu 234 ex. ř.; soud stolice druhé právem rekursu vyhověl a změnil usnesení prvního soudce souhlasně s Šem 14 knih. zák. a s Šem 216 čís. 4 i s Šem 224 ex. ř.

Čís. 4033.

Uložil-li komitent u banky ku krytí úvěru ve měně tuzemské cizozemskou valutu, jest banka, není-li jiné úmluvy, oprávněna, by cizo-